

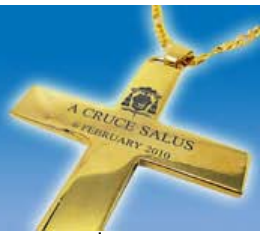
วันฉลองครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูเจ้า

(วันอาทิตย์ที่ 29 ธันวาคม ค.ศ. 2013)

พี่น้องที่รัก เราเรียกครอบครัวของพระเยซูเจ้า แม่พระ และนักบุญโยเซฟว่าเป็น “ครอบครัวศักดิ์สิทธิ์” แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่าพวกท่านไม่มีปัญหาในชีวิตครอบครัวเลย เหมือนทุกครอบครัวที่ต้องแบกกางเขน ครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ต้องแบกกางเขนที่ทับถมลงมายังพวกท่านอย่างไม่จักหยุดหย่อน ด้วยเช่นเดียวกัน เมื่อเราอ่านพระคัมภีร์ เราจะพบว่ามีการมากมายและหนักหนาสาหัสที่ทุกคนในครอบครัวนี้ต้องแบกร่วมกัน

ลองจินตนาการดูว่าจะมีใครสักกี่คนในสมัยนั้นที่เชื่อว่า แม่พระทรงตั้งครรรค์ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระจิตเจ้า บางคนอาจเข้าใจผิดและคิดว่าพระนางและนักบุญโยเซฟ “ชิงสุกก่อนห่าม” ก็ได้ ใครจะรู้ได้? ยิ่งกว่านั้น หลังจากตอบรับพระประสงค์ของพระเจ้าผ่านทางทูตสวรรค์กาเบรียลแล้ว พระนางก็ ตกอยู่ในสถานการณ์ลำบาก เพราะตามบทบัญญัติของชาวยิวหญิงที่ตั้งครรรค์ก่อนที่จะครองชีวิตร่วมกันกับสามี ถือว่าทำผิดประเวณีและต้องถูกทุบหินจนตาย ดังที่เราทราบเมื่อนักบุญโยเซฟทราบเรื่องนี้ ท่าน ได้วางแผนที่จะถอนหมั้นอย่างเงียบ ๆ ถ้าท่านไม่ยอมรับพระนางเป็นภรรยาตามคำสั่งของทูตสวรรค์และเรื่องการตั้งครรรค์ถูกเปิดเผย พระนางต้องตายอย่างไร้ข้อสงสัยใดๆ ทั้งสิ้น

เมื่อถึงเวลาที่ แม่พระจะมีพระประสูติกาล พระนางทรงให้กำเนิดพระกุมารในถ้ำเลี้ยงสัตว์ เอาผ้าพันพระวรกายและวางไว้ในรางหญ้า เนื่องจากไม่มีห้องพักแรมในเมืองเบธเลเฮมเลย ในพระวรสารวันนี้ นักบุญมัทธิวได้เล่าให้เราฟังว่าครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ต้องอพยพหนีตายไปยังประเทศอียิปต์ เพราะกษัตริย์เฮโรดกำลังสืบหาพระกุมารเพื่อประหารชีวิต การเดินทางไปประเทศอียิปต์สมัยนั้นคงไม่สะดวกเหมือนปัจจุบัน ต้องเดินทางทะเลทรายที่ร้อนระอุ และการดำเนินชีวิตท่ามกลางคนแปลกหน้าไม่ใช่เรื่องง่าย เลยที่นั่นครอบครัวศักดิ์สิทธิ์คงประสบความทุกข์ยากลำบากไม่น้อย เมื่อพระเยซูเจ้า ทรงมีพระชนมายุได้ 12 ปี นักบุญโยเซฟและแม่พระได้พาพระองค์ไปฉลองปีศาจที่กรุงเยรูซาเล็ม แต่ตอนกลับเกิดการพลัดหลงกัน พระเยซูเจ้ายังคงอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม โดยที่ท่านทั้งสองไม่รู้เพราะคิดว่าคงอยู่ในหมู่ผู้ร่วมเดินทางกลับเมืองนาซาเร็ธ ผ่านไปหนึ่งวันท่านทั้งสองจึงเริ่มตามหา เมื่อท่านทั้งสองไม่พบพระองค์ จึงกลับไปกรุงเยรูซาเล็มและพบพระองค์ที่นั่นท่ามกลางบรรดาธรรมจารย์ แน่نون ท่านทั้งสองคงเป็นทุกข์และกังวลมากระหว่างเที่ยวตามหาพระเยซูเจ้า

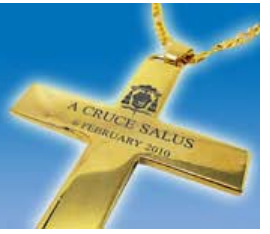
จากนั้น พระคัมภีร์ของเราไม่ได้พูดถึงนักบุญโยเซฟอีกเลย เป็นไปได้ว่าท่าน ได้เสียชีวิตก่อนที่พระเยซูเจ้าจะทรงเริ่มภารกิจแห่งการเทศน์สอนของพระองค์อย่างเปิดเผย ถ้าเป็นเช่นนี้จริง การจากไปอย่างไม่มีวันกลับของนักบุญโยเซฟคงนำความทุกข์โศกเศร้าอย่างมหันต์มาสู่ครอบครัวศักดิ์สิทธิ์อย่างไม่ต้องสงสัย แม่พระและพระเยซูเจ้าคงต้องลำบากและทำงานหนักมากยิ่งขึ้นเพราะขาดหัวหน้าครอบครัวในระหว่างชีวิตที่เปิดเผยของพระเยซูเจ้า แม่พระคงเป็นทุกข์และกังวลใจเกี่ยวกับบุตรชายเพียงคนเดียวของพระนางมากทีเดียว ก่อนหน้านี้เมื่อพระนางและนักบุญโยเซฟพาพระกุมารไปถวายแด่พระเจ้าในพระวิหาร สิเมโอนเคยกล่าวกับพระนางว่า “ส่วนท่าน ดาบจะแทงทะลุจิตใจของท่าน ” (ลก 2:35) เราลองจินตนาการความรู้สึกของผู้เป็นแม่ เมื่อพระเยซูเจ้ากลับมาที่เมืองนาซาเร็ธ ประชาชนจำนวนมากมาชุมนุมกันในบ้านที่พระองค์ประทับอยู่ จนทำให้พระองค์และบรรดาศิษย์ไม่มีเวลาแม้แต่จะรับประทานอาหาร และเมื่อพระญาติของพระองค์ได้ยินเช่นนี้ ก็ออกไปกุมพระองค์ไว้เพราะคิดว่าทรงเสีพระสติ (เทียบ มก 3:20-21) พระนางคงไม่สบายใจและเจ็บปวดมากๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ ยังมีคนกล่าวหาพระเยซูเจ้าว่าทรงเป็น “นักกินนักดื่ม เป็นเพื่อนกับคนเก็บภาษีและคนบาป ” (ลก 7:34) พระนางยิ่งสะเทือนใจมากเช่นกัน เมื่อบรรดาผู้นำศาสนาและผู้มีอำนาจปกครองเริ่มตั้งตนเป็นศัตรูกับพระเยซูเจ้า ความเจ็บปวดและความทุกข์ใจของพระนางยิ่งทวีมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ และช่วงเวลาแห่งความทุกข์โศกเศร้าที่สุดของพระนางก็มาถึง เมื่อพระนางต้องเฝ้ามองพระบุตรของพระนางสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเยี่ยงนักโทษผู้ต้องโทษด้วยคดีอุกฉกรรจ์คนหนึ่ง

ถ้าจะถามว่าอะไรที่รวมสมาชิกของครอบครัวศักดิ์สิทธิ์เข้าด้วยกันและทำให้พวกท่านสามารถร่วมใจกันฟันฝ่าความทุกข์ยากลำบากและกางเขนต่างๆ ที่ถมทับลงมายังครอบครัวของพวกท่าน ? คำตอบคือ ความรักที่สมาชิกมีต่อพระเจ้าและต่อกันและกัน นั่นคือ ความรักของพระเยซูเจ้าที่มีต่อนักบุญโยเซฟและแม่พระ และความรักของนักบุญโยเซฟและแม่พระที่มีต่อพระเยซูเจ้า รวมทั้งความรักของท่านทั้งสามที่มีต่อพระบิดา เจ้าสวรรค์ด้วย เราสามารถเห็นความรักของพระเยซูเจ้าที่ทรงมีต่อพระมารดาของพระองค์ เมื่อพระองค์กำลังจะสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน พระองค์ทรงกังวลพระทัยเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของพระนาง พระองค์จึงฝากพระนางไว้กับนักบุญยอห์น ศิษย์ที่พระองค์ทรงรัก และศิษย์คนนี้ก็รับพระนางไปอยู่ที่บ้านและดูแลเอาใจใส่พระนาง (เทียบ ยน19:26-27)

พี่น้องที่รัก สิ่งที่ยึดครอบครัวของเราเข้าด้วยกันในยามที่เผชิญหน้ากับความทุกข์ยากลำบากคือความรักและการให้อภัยกันและกัน จำไว้เสมอว่าสุดท้ายความรักก็ชนะ แม้ว่าอาจต้องใช้เวลานานก็ตาม การตักเตือน อบรมสั่งสอน และการลงโทษเป็นสิ่งจำเป็น แต่ต้องทำด้วยความรักเสมอ ถ้าเราทำให้ครอบครัวของเราเป็นสถานที่ที่เต็มไปด้วยความรัก เป็นสถานที่ที่สมาชิกแต่ละคนสามารถสัมผัสกับ

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

ความหวังใย ความเห็นอกเห็นใจ และความจริงใจได้ครอบครัวของเราจะประสบผลสำเร็จและมีความสุข ให้สมาชิก ครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ เป็นแบบอย่างแก่เราในการ ฟืนฝ่าอุปสรรค ความทุกข์ยากลำบาก และวิกฤตการณ์ต่างๆ ที่โหมกระหน่ำเข้ามาหาครอบครัวของเราโดยอาศัยความรักที่มีต่อกันและกัน และความไว้วางใจในความรักของพระเจ้าและให้เราอธิษฐานภาวนาเพื่อทุกครอบครัวในโลกนี้ที่กำลังประสบปัญหา และเผชิญหน้ากับความไม่เข้าใจกันซึ่งอาจนำไปสู่การแตกแยก ขอให้พวกเขามั่นใจในความรักของพระเจ้าและไว้วางใจในความช่วยเหลือของครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**